

Versek: Vasutas napra

„Állatkerti” kalauz	Fut a vonat	A vonat
<p>Felsóhajt a vasutas: Ma rengeteg az utas, fiatal, öreguras, nászutas, potyautas,</p> <p>macska az ülés alatt, öleb ölben: egy falat. Jó, hogy nem visznek halat, hörcsögöt, lódarazsat,</p> <p>dohogja a vasutas, amúgy fiataluras. Egyik fülkében nyulas, másutt egy ludas utas,</p> <p>be keserves szolgálát! A kocsikban sok állat. Kíméld, uram, szolgálát! Otthon is hagyj néhányat!</p>	<p>Fut a vonat, elsuhan, kergetőznek tájak, mezők, rétek, ligetek sürgönyöznek fáknak.</p> <p>Fenyves erdőt tölgyes vált, fut felém akácos, imitt-amott felbukkan egy-egy falu, város.</p> <p>Szántóföld. Út kanyarog, mezőn nyúl fut, látom, őznek őrzi emlékét valahol egy lábnyom.</p> <p>Szalad a vonat, suhan, dombon szőlő érik, rohan rét és legelő, aranyló Nap fénylik.</p> <p>Nap süt át a lombokon, kergetőznek tájak, mezők, rétek, ligetek integetnek nyárnak.</p>	<p>Nem pöfög, nem zakatol, füstje sincs, nem kormoz, síneken jár, és terhet, utasokat hordoz.</p> <p>A vonat ablakából lehet integetni, öröm, ha van, aki tud visszaintegetni.</p> <p>Hogyha le kell rajzolnod, füst szálldos az égig, pedig villamosított mozdony jár már végig.</p> <p>Sihu, suhu, sihaha, zakatoljunk szépen, integet a vasutas, éppen úgy, mint régen.</p>
<p style="text-align: center;">Tologatósvi</p> <p style="text-align: center;">Akárhogyan noszogatom, nem indul el a vonatom. Ide-oda tologatom addig is, míg megtolatom.</p>		